

ARSLAN SÜKAN

GÖRÜNmeyEN
IN*the*VISIBLE
11.09 - 12.10.2013

Görünen ve aniden görünmez olan şey, ardında hiçbir zaman silinemeyecek bir iz bırakır mı?

Dorothea Strauss

Bazı odalar vardır, asla unutmuyoruz. Zihnimizin gözünden bakarak anımsayabiliriz onları, detaylar aklımızdan çıkmamıştır; duvarların, yerin ve tavanın doğasını hatırlarız. İçindeki cisimleri, mobilyayı, yatağı, sandalyeleri ve dolabı görürüz. Hatta bazen bunları koklarız. Bilincimizin en derinlerine kendilerini böylesine işlemiş odalar vardır.

Zaman zaman sergi mekânları da bu yeteneği kazanır. Böyle olduğunda, sadece işleri değil, onları çevreleyen unsurları, ışığı, oranları, işlerin asıldığı veya yerleştirildiği kendine özgü biçimleri de hatırlarız. Aradan yıllar geçse bile, sanat eserlerini, aynı odada ve tam olarak eskiden sergilendikleri biçimde düzenlemeyi başarabiliriz. Zihnimizin içinde adeta buralarda dolaşabilir ve farklı odalara bakabiliriz. Odaların bıraktığı anılar hayal gücümüzde özgün birer alan yaratırlar.

Bir şeyi, yalnızca bir zamanlar orada bulunduğu için, şu anda orada olmasa bile görmek mümkün müdür? Görünen ve aniden görünmez olan şey, ardında hiçbir zaman silinemeyecek bir iz bırakır mı?

New York ve İstanbul'da yaşayan Arslan Sükan, en son eserlerinden oluşan serisinde, görünen ve görünmeyen çatallanma noktasına ve aralarındaki karşıtlığa dikkat çekiyor. Sükan, fotoğraf alanında yarattığı bu işlerle izleyicide, kendine özgü bir eksikliğin varlığıyla ilgili bir tereddüt hissi oluşturuyor. Bu nedenle yeni sergisini 'INtheVISIBLE*' olarak adlandırıyor.

Sükan, dünyanın çeşitli yerlerinden müze, galeri ve sanat kuruluşlarının beyaz küp alanlarının internete yer alan yerleştirme fotoğraflarına el koyuyor; ardından bu mekânları dijital görüntü işleme yöntemleriyle değiştiriyor. Çalışmasının ilk adımı olarak işe, sergilenen bütün eserleri ortadan kaldırarak başlıyor, yani bir anlamda odaları boşaltıyor. Sonra duvarları, tavanı ve yeri dönüştürüyor veya kimi zaman odanın bazı detaylarını tamamen aynı bırakıyor. Kimi görüntülerde çok küçük dokunuşlar yapmayı seçiyor, mesela sadece duvarın rengini değiştirmekle yetiniyor. Ancak kimilerinde çeşitli mimari unsurların farklı açılardan görünümünü birleştirerek, odanın mimarisini baştan aşağı yeniden inşa ediyor. Süreç devam ederken her fotoğraftan üç farklı görüntü oluşturuyor: Geniş açılı olan neredeyse bütün odanın genel görünümüne hâkim olmayı sağlıyor; orta açılı olan, dikkatleri odanın belli bir köşesi üzerinde yoğunlaştırıyor; yakın çekim ise çok özgün detayları gösteriyor. Sükan, bu sistemin prensipleriyle, fotoğraflarıyla adeta bir dizi soruşturma gerçekleştiriyor; soruşturulan şey ise mevcut bir eksikliğin olasılığı. Sanatçı, çok farklı boyutlarda seçimler yaparak, küçük ve büyük görüntüleri bir arada kullanarak enstalasyonvari bir izlenim yaratıyor.

Sükan eserlerinde yüksek derecede bir özen ve çevresiyle ilgili olma durumu hissettiriyor, buna merak ve şaşkınlığın bir karışımını da ekliyor. Buna rağmen fotoğraflar aynı zamanda uzak ve neredeyse alışılmışın dışında yabancı. İşte tam da bu tezatlık, sanatsal gerçeklik ve mevcut gerçeklik arasında çok özel bir durum yaratarak, bir nevi araf oluşturuyor. Bunun bir nedeni Arslan Sükan'ın yeniden inşa ettiği veya boyadığı yüzeyleri son derece ideal görünümlü yapılara dönüştüren, beyaz ve gri tonlarını kusursuz şekilde kullanma biçimi. Diğer nedeni ise bu odanın, tanınmamak ve tanıdıklık arasındaki tam tersine dönüş anını tetikliyor gibi görünmesi: Arslan Sükan karşılaşılan odaları öyle bir biçimde değiştiriyor ki izleyici, yeterince uzun süre incelerse bu odaları hatırlayabilirmiş izlenimine kapılıyor. Doğal olarak bu aslında bir nevi bilgi oyunu; bu eseri gözlemleyen, eserde yer verilen serginin tıpatıp aynısını daha önce gördü mü? Cevap evet ise bunu nerede gördü? Sükan, bu oyunun bitmesine engel olmak için eserlerindeki mekânların gerçek yerleriyle ilgili bilgi vermiyor.

Arslan Sükan, analiz, yapı çözüm, sentezleme ve inşa etme yöntemlerini kullanarak yeni mekânlar geliştiriyor; bu nedenle mekanlar yapay gözükmelerine rağmen önceki gerçekliklerinden izler taşıyorlar. Bununla da kalmayıp ilgili yerde daha önce sergilenen eserlerin yokluğu, izleyenin seçimine bağlı başka bakış açıları sunuyor. Seçime bağlı, çünkü yapay ve sentetik görünüşlerinin temelinde, farklı yorumlara da yer açan boş alanlar oluşturuyorlar. Böylece Sükan, arka arkaya pek çok farklı eserin sergilenmesi nedeniyle değişik görünümlere bürünen sergi alanının temel gerçekliğini de abartılı bir boyuta taşıyor. Arslan Sükan, bir bakıma içinde her şeyin zaten gösterildiği ve gelecekte de yine her şeyin sergileneceği yeni bir proto-mekan düzenliyor. Geleceği ve geçmişi bir arada harmanlayarak bir görünür görünmezlik yapılandırıyor.

Başka bir şekilde ifade etmek gerekirse: Fotoğraflarda yer alan mekânların eski hali hiçbir zaman tam olarak çözünüp sona ermedi ve onların görüntülerinden bazı temel unsurlar halen onların içinde yer alıyor gibi görünüyor. Sükan'ın hassaslıkla ortaya çıkarmayı başardığı, işte bu kalıntısız gerçeklik. Bu aynı zamanda Sükan'ın işlerini oluşturan yeni DNA: Arslan Sükan güncel fotoğraf çalışmaları serisinde, görüntünün gerçekliğiyle ilgili bir sanat felsefesi hitabesi için, yüksek derecede etkileyciliğe sahip bir kavramlar topluluğunu bir araya getirip, düzenliyor.

Bazen geçmiş tecrübelerimizi, eskiden bulunduğumuz yerleri düşünür ve kimi detayların aklımızdan uçup gittiğini fark ederiz. Doğrusunu tam olarak hatırlayamayız artık; belli bazı cisimlerin ve bunların bağlamlarının nasıl görüldüğünü, hayatımızda önem taşıyan kimi

cümlelerin nasıl kurulduğunu ve işittiğimiz bazı kelimeleri kesin olarak anımsayamayız. Bu bizi tedirgin eder, çünkü daha önce bu belirgin unsurları unutmamızın asla mümkün olmayacağını düşünmüştüzdür. Fakat ardından garip bir şey olur; mesela postanede sırada beklerken ve boş gözlerle belki de önümüzdeki kadının elindeki alışveriş torbasına bakarken, aniden, nereden çıkıp geldiği belli olmadan, hatıralarımız geri gelir.

* Çevirmenin Notu: "INtheVISIBLE" ifadesi, yazıya farklı algılarla bakınca, "Görünen," "Görünmeyen," "Görünenin İçinde" ve "Bölünemez" anlamlarının hepsini birden taşıyor.

Does the visible that is suddenly invisible leave a mark that can no longer be erased?

Dorothea Strauss

Some rooms, we never forget. We can recall them in our mind's eye, we still know the details; we remember the nature of the walls, floor and ceiling. We see objects and furniture, a bed, chairs and a closet. Sometimes we even smell the objects. There are rooms that have deeply embedded themselves in our consciousness.

Exhibition spaces also have this quality at times. We remember not only the works, but also the surroundings; the room, the light, the proportions and the specific way in which the works were hung or installed. Perhaps, years later, we would still even be able to again arrange the artworks that were exhibited back then, in exactly the same way as they actually were once positioned in the room: memories of rooms are quite special memories because they create a peculiar expanse in our imagination, just as if we could actually walk around in our head and look into different rooms.

Is it possible to see something that is not there, merely because it was once there? Does the visible that is suddenly invisible leave a mark that can no longer be erased?

In his latest series of works, artist Arslan Sükan, who lives in New York and Istanbul, addresses the dichotomy between visible and invisible: his new photographic works create an arc of suspense pertaining to a very specific present absence – such that he calls his new exhibition 'INtheVISIBLE'

Sükan appropriates images from the internet of installation shots, white cube spaces within museums, galleries and art institutions around the world, and changes these spaces by means of digital image processing. His first step is always to eliminate all exhibited works, emptying the rooms, so to speak. He then changes the walls, the ceiling, the floor, or he leaves some elements of the room exactly as they were. In some images, he decides to make only very minimal interventions, e.g. just changing the color of one wall. In other images, however, Sükan carries out a significant intervention, combining different views of various architectural elements and thus almost completely rebuilding the architecture of the room. In the process, he always develops three different images from each photograph: the wide shot provides an overview of almost the entire room, the medium shot draws attention to a particular corner and the close-up only shows very specific details. On the basis of this system, Sükan manages to get his photographs to come across almost like a series of investigations – investigating the possibility of a present absence. The artist further enhances this impression by choosing very differently sized formats: small and large image formats come together to create an installation-like overall impression.

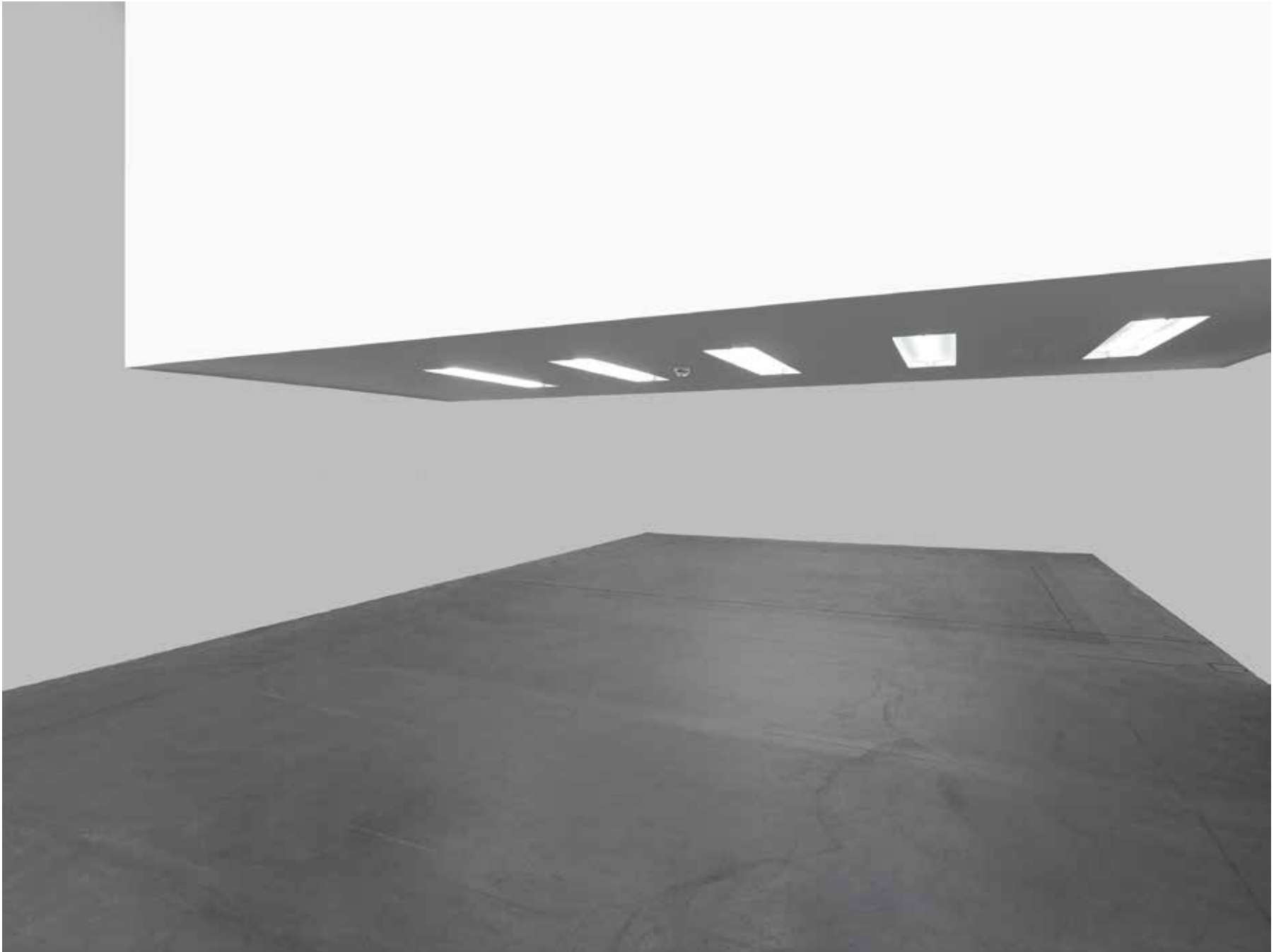
Although Sukan's photographic works generate a high degree of attentiveness, a mixture of curiosity and astonishment, his photographs seem distant, almost peculiarly alien. And it is precisely this mixture that establishes a special state of limbo between an artistic reality and an actual reality. On the one hand, this is due to Arslan Sukan's precise manner of dealing with shades of white and gray, which gives his rebuilt or painted surfaces a very model-like structure. On the other hand, these rooms appear to provoke the exact moment of changeover that separates non-recognition from recognition: Arslan Sukan alters the encountered rooms in such a way that observers constantly feel as though they will be able to remember these rooms if they just look at them long enough. Naturally, this is also a kind of knowledge game; namely with regard to whether those observing have seen this exact same view of an exhibition once before, and where exactly this could have been. And in order to avoid bringing this game to an end, Sukan provides no information about the actual locations in his titles.

By means of analysis, deconstruction, synthesis and construction, Arslan Sukan develops new spaces, which thus, on the one hand, appear highly artificial, but, on the other hand, still show traces of their previous reality. In addition, the absence of the works that were once exhibited there offers optional perspectives. Optional because, on the basis of their artificial, synthetic appearance, they provide free space for different interpretations. Thus, Sukan also exaggerates the basic reality of an exhibition space which, as a result of the various presentations of artworks, repeatedly appears different. Sukan orchestrates a new proto-space, so to speak, in which everything has already been shown and everything will be shown in the future. Past and future combine to form a visible invisibility.

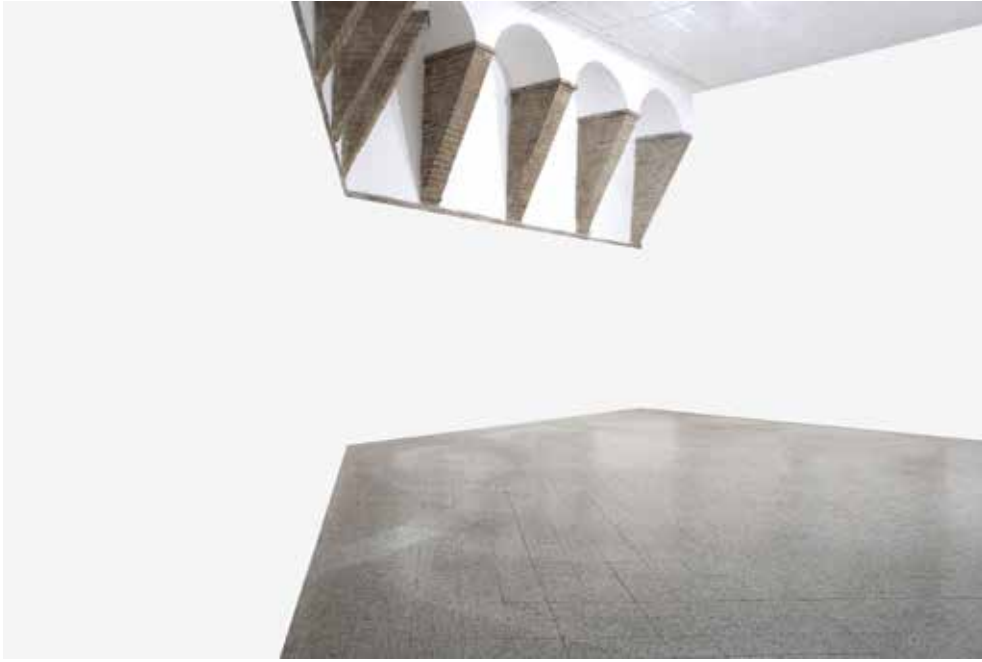
Or to put it differently: The spaces that these photographs once were have never dissolved and something essential from their images still seems to remain. It is exactly this residual reality that Sukan carves out with precision. This residue is the new DNA of Sukan's work: Throughout his current photographic work, Arslan Sukan orchestrates highly fascinating mental constellations for an art-philosophy discourse about the reality of the image.

Sometimes we think of earlier experiences and places, and notice that various things and constellations have disappeared from our memory. We can no longer remember correctly, we no longer quite know exactly how individual objects or contexts looked, how individual spoken sentences went, or what the words were that we heard. This then startles us, because we thought that we could never forget this particular constellation. Then, however, something

strange happens; we are standing in the queue at the post office, for example, and while we absentmindedly gaze ahead, perhaps at the shopping bag held by the young woman who stands in front of us, quite suddenly, out of nowhere, the memory is there again.

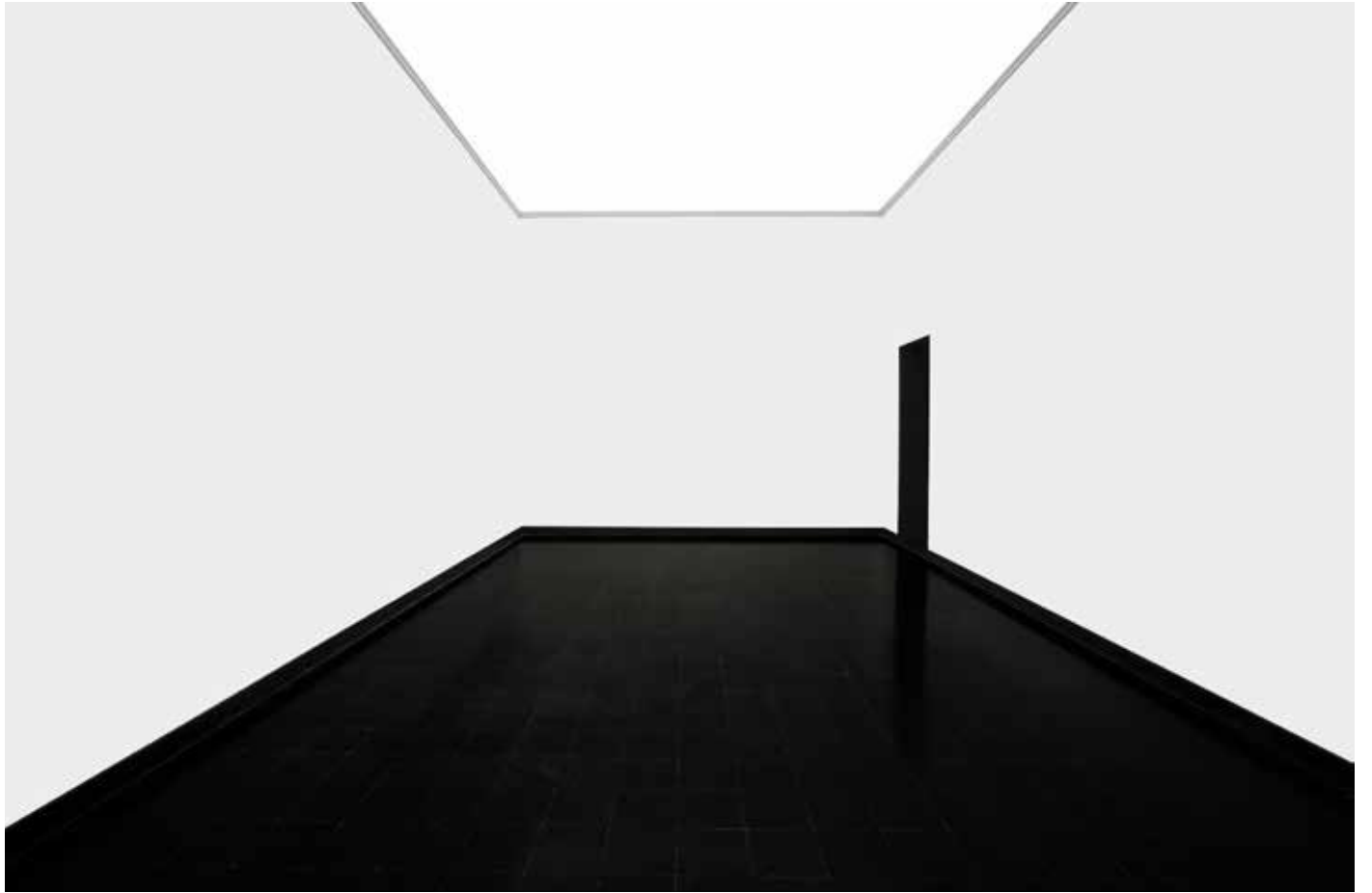
"İSİMSİZ 2", 2013, MASONİT ÜZERİNE C-PRINT BASKI, 125X166 CM © Galerist'in İzniyle
"UNTITLED 2", 2013 C-PRINT ON MASONITE, 125X166 CM © Courtesy of Galerist

"İSİMSİZ 10", 2013, MASONİT ÜZERİNE C-PRINT BASKI, 50X75 CM © Galerist'in izniyle
"UNTITLED 10", 2013 C-PRINT ON MASONITE, 50X75 CM © Courtesy of Galerist

"İSİMSİZ 13", 2013, MASONİT ÜZERİNE C-PRINT BASKI, 40X60 CM © Galerist'in izniyle
"UNTITLED 13", 2013 C-PRINT ON MASONITE, 40X60 CM © Courtesy of Galerist

"İSİMSİZ 24", 2013, MASONİT ÜZERİNE C-PRINT BASKI, 80X120 CM © Galerist'in izniyle
"UNTITLED 24", 2013 C-PRINT ON MASONITE, 80X120 CM © Courtesy of Galerist

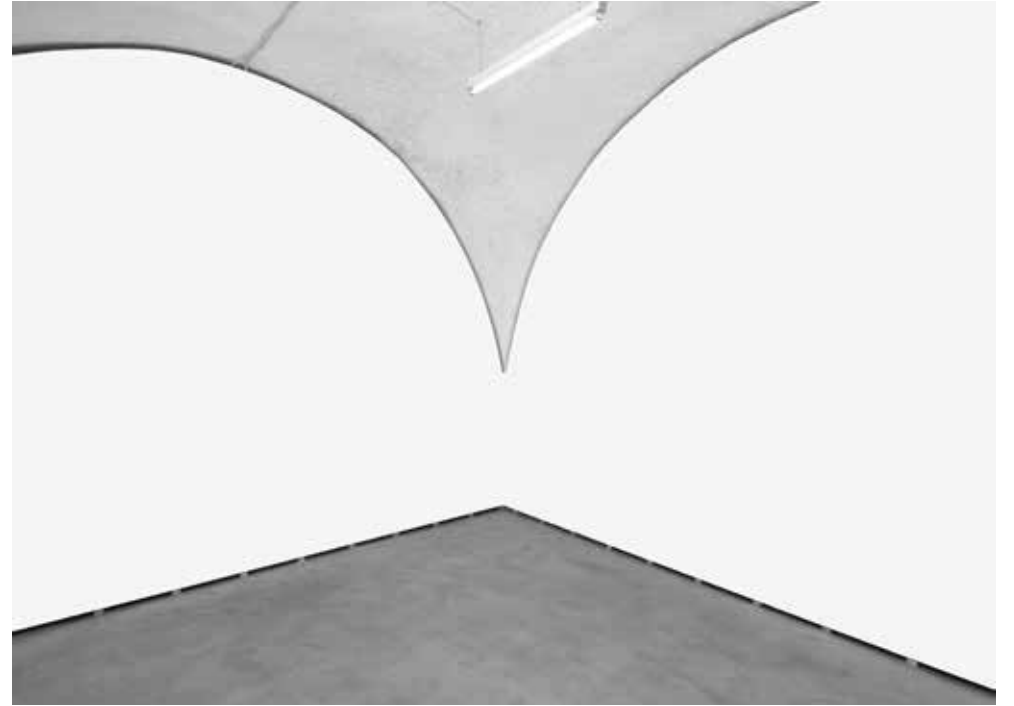
"İSİMSİZ 5", 2013, MASONİT ÜZERİNE C-PRINT BASKI, 170X255 CM © Galerist'in izniyle
"UNTITLED 5", 2013 C-PRINT ON MASONITE, 170X255CM © Courtesy of Galerist

"İSİMSİZ 19", 2013, MASONİT ÜZERİNE C-PRINT BASKI, 63X90 CM © Galerist'in izniyle
"UNTITLED 19", 2013 C-PRINT ON MASONITE, 63X90 CM © Courtesy of Galerist

"İSİMSİZ 14", 2013, MASONİT ÜZERİNE C-PRINT BASKI, 140X180 CM © Galerist'in izniyle
"UNTITLED 14", 2013 C-PRINT ON MASONITE, 140X180 CM © Courtesy of Galerist

"İSİMSİZ 18", 2013, MASONİT ÜZERİNE C-PRINT BASKI, 125X170CM © Galerist'in izniyle
"UNTITLED 18", 2013 C-PRINT ON MASONITE, 125X170CM © Courtesy of Galerist

"İSİMSİZ 12", 2013, MASONİT ÜZERİNE C-PRINT BASKI, 120X180 CM © Galerist'in izniyle
"UNTITLED 12", 2013 C-PRINT ON MASONITE, 120X180CM © Courtesy of Galerist

'İSİMSİZ 22', 2013, MASONİT ÜZERİNE C-PRINT BASKI, 90X70 CM © Galerist'in izniyle
'UNTITLED 22', 2013 C-PRINT ON MASONITE, 90X70 CM © Courtesy of Galerist

Biyografi / Biography

Arslan Sükan (1973, Ankara)

Arslan Sükan Bilkent İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Bölümü'nü bitirdikten sonra New York'ta School of Visual Arts'ta fotoğraf eğitimi aldı. Mimar olarak 2008 yılına kadar New York'ta çalışan Sükan, 2009 yılında New York Photo Festival'da en iyi çağdaş fotoğraf dalında ödül aldı. İşleri Roma'da Maxxi Müzesi, Zürih'te Haus Konstruktiv Müzesi, Kore'de Araart, Paris'te Maison des Metallos, Atina'da Kappatos Galeri ve Batagianni Galeri, New York'ta NYPH New Visionaires Tobacco Factory, İstanbul'da, Galerist ve Elgiz Çağdaş Sanat Müzesi'nde gösterildi. Sükan, New York ve İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.

Arslan Sükan graduated from Department of Interior Architecture and Environmental Design at Bilkent University and received his photography training at New York's School of Visual Arts. He continued to work as an architect in New York until 2008. He received the contemporary photography award at the New York Photography Festival in 2009. His works have been exhibited at the Maxxi Museum (Rome), Museum Haus Konstruktiv (Zurich), Araart (Seoul), Maison des Metallos (Paris), Kappatos Gallery (Athens), Batagianni Gallery, NYPH New Visionaires Tobacco Factory (New York), Galerist (Istanbul) and Elgiz Museum of Contemporary Art (Istanbul). Sükan lives and works in New York and Istanbul.

Çeviri
Translator
Alp Saldamli

Yayınlayan
Published by
GALERIST
Meşrutiyet Caddesi, 67/1
Tepebaşı/İstanbul
www.galerist.com.tr

Baskı
Printed by
Ofset Yapımevi
Şair Sokak 4,
34410 Kağıthane İstanbul
T. (212) 295 86 01
F. (212) 295 64 55

©2013
750 kopya / copies

Bu katalog Arslan Sükan'ın 11.09.2013-12.10.2013 tarihleri arasında Galerist Tepebaşı'nda gerçekleşen 'GÖRÜNmeyEN' isimli sergisi nedeniyle yayınlanmıştır. Tüm yayın hakları saklıdır.

This catalogue has been published on the occasion of Arslan Sükan's exhibition 'INtheVISIBLE' at Galerist Tepebaşı between 11.09.2013-12.10.2013 All rights reserved.

GALERIST